

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. június 12.
Évközi 11. vasárnap

Irgalmas szívvel

A közép-olaszországi város, Sziéna történelmi központja, amely a világorökség része, ma is őrzi a középkori hangulatot.

A városrészbe vezető egyik kapu a Porta Camollia, amelyen a következő felirat olvasható: Cor magis tibi Sena pandit. A latin szöveg így fordítható magyarra: Sziéna nagyobbra tárja szívét neked (mint ez a kitáruló kapu, amely a városba vezet). Az antik városfal Firenze felé nyíló kapujának felirata évszázadok óta ezzel az üzenettel fogadja az érkezőket, a régi időkben a kereskedőket, művészeket és utazókat, napjainkban pedig a turistákat.

A megbocsátás által Jézus még nagyobb tárja szívét nekünk, s az ő irgalmas szívén, mint kapun át juthatunk el az irgalomban gazdag mennyei Atyához. Jézus irgalmas szíve tágra nyílik a bűnösök előtt, ennek csodálatos példáját olvassuk a mai evangéliumban. A bűnös asszony irgalomra talált Jézusnál.

A történetben szereplő és Jézust vendégül látó Simon farizeus ott követi el a hibát, hogy az asszonyt bűnösnek tartja és elítéli őt, miközben ő maga is

bűnös. Jézus ugyan betért házába, elfogadta meghívását és vendégszeretetét, de ez csak a köztük lévő fizikai távolságot rövidítette le, mert nem tudta megérinteni a keményszívű farizeus szívét. A mi Urunk csak ahhoz tud közeledni, aki bűnbánattal fordul felé. Csak azt tudja felemelni, aki belátja, hogy bűnei porában fekszik. Csak annak tudja megnyitni irgalmas szívének kapuját, aki át akar menni ezen a kapun.

Isten szeretetét érezni felemelő élmény. Isten megbocsátásában részélni szintén felemelő, a bűnös életből kiemelő élmény. A bűnbánatban e két szeretet találkozik.

Bűnbánó szívvel

Irgalmas Jézus! Bűnbánó szívvel lépünk eléd. Levetjük magunkról a hiúság, a kevélység, az önelégültség, az önzés és a szeretetlenség ruháját. Hiszünk abban, hogy nem büntetni akarsz minket, hanem mindenkor kész vagy a megbocsátásra.

Kérünk, add ránk a lelki megtisztulás új ruháját! A szentgyónásban újra és újra megtapasztaljuk, hogy megbocsátasz nekünk. Bár mi méltatlannak tartjuk magunkat, te mégis méltónak találsz minket arra, hogy felemelj bűneinkből. Segíts minket, hogy mi irgalmas szívvel forduljunk embertársaink felé és mindig tudjunk tiszta szívből megbocsátani! Taníts minket nagylelkűségre!

Könyörülő szívvel

Simon farizeus gondolkodásában felismerhetjük saját gondolatainkat.

Mert sokszor azt gondoljuk, hogy a bűnös ember nem érdemli meg a bocsánatot. Nem érdemli meg azt, hogy elfelejtsük vétkét és soha többé ne emlékezzünk arra. Ehelyett inkább igazságos büntetésért kiáltunk, mert véleményünk szerint méltó büntetést érdemel.

Ilyen az emberi gondolkodás, amely túlzásba viszi az igazságosságot és éppen emiatt válik kegyetlenné. Simon farizeus viselkedésében felismerhetjük viszonyunkat a bűnösökhöz. Nem akarunk érintkezni velük, ezért tartjuk a távolságot tőlük. Isten azonban másként gondolkodik és másként viselkedik. Ő méltónak tartja a bűnöst a megbocsátásra és egészen közel engedi magához a bűnbánókat. Megengedi, hogy a bűnbánó asszony megérintse őt, hogy ő is megérinthesse az irgalommal. A megbocsátás valahol ott dől el bennünk, hogy ki tudjuk-e mondani azt, hogy a bűnös ember mégiscsak méltó a bocsánatra. Mindaddig, amíg méltatlannak tartom őt, nem fogok tudni megbocsátani neki. Vajon ebben az esetben én méltó vagyok-e arra, hogy Isten megbocsásson nekem?

Isten megbocsát nekünk és az ő példája szerint nekünk is tovább kell adnunk a bocsánatot, meg kell bocsátanunk felebarátainknak. Ha ezt nem tesszük meg, aligha számíthatunk az isteni irgalmasságra. Bűnbánó könnyeink Jézus szívére hullva nyissák meg számunkra azt, mint az irgalmasság kapuját!

Évközi 11.

vasárnap

2Sám 12,7-10,13

Gal 2,16,19-21

Lk 7,36-8,3

Hétfő

1Kir 21,1-16

Mt 5,38-42

Kedd

1Kir 21,17-29

Mt 5,43-48

Szerda

2Kir 2,1,6-14

Mt 6,1-6,16-18

Csütörtök

Sir 48,1,15

Mt 6,7-15

Péntek

2Kir 11,1-4,9-18,20

Mt 6,19-23

Szombat

2Kron 24,17-25

Mt 6,24-34

Évközi 12.

vasárnap

Zak 12,10-11; 13,1

Gal 3,26-29

Lk 9,18-24